

»Glasbena Matica« v Ljubljani.

XLIV. društveno leto. • XXV. leto rednih društvenih koncertov.

N 619/1951

V soboto 8. aprila 1916

ob 8. uri zvečer v veliki dvorani hotela »UNION«

dobrodelni koncert

na korist okrepčevalni postaji za ranjene in bolne vojake na ljubljanskem glavnem kolodvoru.

(9. dobrodelni koncert tekom vojne.)

Sodelujejo in koncert izvajajo domače slovenske umetniške moči:

koncertna koloraturna pevka, sopranistinja, soproga c. kr. profesorja in c. kr. nadporočnika gospa **Pavla Lovšetova** iz Novega Mesta; koncertni in operni tenorist, gospod **Josip Rijavec** iz Gorice; koncertna pianistinja in učiteljica »Glasbene Matice« gospodična **Dana Koblerjeva** in prvič v Ljubljani hrvatski umetnik na gosli, gospod **Hinko Simonich** s Sušaka na Reki.

SPORED:

1. Anton Lajovic: a) **O, da deklič...**
b) **Mesec v izbi.**
c) **Norčeva jesenska pesem.** } Pesmi poje gosp. **Josip Rijavec.**
2. a) Anton Lajovic: **Bujni vetri v polju.**
b) Josip Pavčič: **Uspavanka.** (Iz Župančičevega »Cicibana«.)
c) A. Thomas: Arija Filine iz opere **Mignon.** } Poje gospa **Pavla Lovšetova.**
3. a) H. Simonich: Elegija. **»Suza na groblju naših junaka.«**
b) Tirindel: **Ciganski spevi.** } Svira gospod **Hinko Simonich.**
4. a) W. A. Mozart: Arija iz opere **»Don Juan«.**
b) G. Verdi: Romanca iz opere **»Aida«.** } Poje gospod **Josip Rijavec.**
5. a) O. Nicolai: Arija iz opere **»Vesele žene Windzorske«.**
b) Josip Pavčič: **Mehurčki.** (Iz Župančičevega »Cicibana«.)
c) Taubert: **Ptiček v gozdu.** } Poje gospa **Pavla Lovšetova.**
6. a) Wieniawski: Romanca iz II. vijolinskega koncerta.
b) H. Simonich: **Pjev slavulja.** (Slavčkov spev.) } Svira gospod **Hinko Simonich.**
7. Puccini: Dvospev iz opere **»Tosca«.** Pojeta gospa **Pavla Lovšetova** in gospod **Josip Rijavec.**

Spremlja na klavirju gospodična **Dana Koblerjeva.**

Cene prostorom: Sedeži po 6, 5, 4, 3 in 2 K. • Stojšča po 1 K, za dijake in dijakinje po 60 h. • Predprodaja vstopnic v trafiki gdč. J. Dolenceve v Prešernovi ulici in na večer koncerta od 7. ure naprej pri blagajni.

Preplačila na korist okrepčevalne postaje za bolne in ranjene vojake se hvaležno sprejemajo in izkazujejo!

1. O, da deklič je...

(Burns — O. Župančič.)

O, da deklič je dragi moj
bezgovi tam grmič,
jaz pa bi v njega roso, hoj,
poletel, drobni ptič.

Pa v hudi čas
med sneg in mraz
bi pel mu pesem nad;
in jasno spet
v veseli svet,
ko prišla bi pomlad.

O, da je rože rdeči cvet,
ki raste za vasjó,
pal bi pod noč trepetajoč
v naročje ji z rosó.

Kako bi snival celo noč
od nje vonjav oblit,
kako lahno bi izpuhtel,
ko sine prvi svit.

2. Mesec v izbi.

(Litaipo — O. J. Bierbaum — O. Župančič.)

Svetlo pred posteljo,
glej, mesec sije,
kot kadar sneg blesteči
vso zemljo pokrije.

Obrnem glavo navzgor...
Glej, mesec čist in tih.
Spet nagnem glavo...
in k tebi v daljavo,
tja k tebi moj daljni dom, vas,
mi splava tožen vzdih.

3. Norčeva jesenska pesem.

(O. J. Bierbaum — O. Župančič.)

C. Golar

Pisana kakor moj plašč
zemlja je vsa, gorje!
Ves se režim do srca,
ves se režim; kakšen je svet!
Kakšen si!
Ves navzkriž,
svet se mi zdiš.

Bil sem vesel in mlad,
ej, tedaj sem cvetel.
Bil kot drevo sem mlado,
maj je žarel,
ej, tedaj sem cvetel.

Pa prišel, vrezal mi čas
gube krog ust v obraz.
Skrivil vitki moj stas.
Trpek v dušo mi gnjev je pal,
kisel zdaj je moj smeh,
roso v očeh.

Pisan dobil sem plašč,
kučmo, kraguljčke te,
oj vse rožlja,
na moj skok,
jaz stari ded!
Hoj, kakšen norec to,
hoj, kak mu plašč vihra,
hoj, zdaj se meša svet,
jaz moder sem sam.

Pojdem od todi spat,
vi me denite v grob!
Malo še, malo ah,
in pomlad bo.

4. Bujni vetri v polju ...

Koljcov - Župančič.

Bujni vetri v polju,
da se bilje ziblje,
pot mi zagrnili
s prahom so vrtinci.

Pridi na nebó,
ti oblak-gromovnik
dneva luč omotaj
z mrakom in temino,

Žvižgal kakor ptiček bode
fant veselja,
brez steze in luči
on do cilja pride.

Kaj steza in pot mu,
kaj vihar, oblaki,
če očes mu dvoje
srce razvedruje.

Kaj mu vsa nesreča
na širokem sveti,
če srčno in zvesto
ljubi ga mladenka.

5. Uspavanka.

Župančič: „Ciciban“.

Kaj bo sinku sen prineslo?
Ptičje krilo, tenko veslo,
ali kita rožmarina?
Aja tuta, nana nina!

Krilo se je utrudilo,
veslo se je polomilo,
suha kita rožmarina —
aja tuta, nana nina!

Kaj bo sinku sen prineslo?
Niti krilo, niti veslo,
niti kita rožmarina,
le popevka materina:
aja tuta, nana nina!

6. Arija „Filine“.

Da, za nocoj jaz sem vil kraljica.
Tu žezlo iz zlata, tu poglej, moje so trofeje!
Titanja jaz sem vila bela,
nebeškega sem zraka jasna hči,
čez ves svet v smehu bom hitela
hitreje nego ptič lehak in blisk leti. Ah!
Voziček reže moj lehak — zrak,
in spremlja me duhov korak v — mrak
in okrog mene čuj odmev — spev,
ljubezni slaj prihaja zdaj.
Voziček reže moj lehak — zrak
in spremlja me duhov korak v — mrak,
a solnca svit jih prebudi.

Med cvetjem grem v jutro rano
čez poljano,
kakor megla iz nebes
grem čez les,
čez valove grem zelene, srebrnopene,
vse povsdi moj korak gre lehak
Ah, Titanja!
Čez ves svet v smehu bom hitela
hitreje nago ptič lehak in blisk leti. Ah!
Da Titanja, zraka hči!

7. Vesele žene Windzorske.

Le semkaj zdaj! Vtip, dobra volja, objestna šala, lest, prešernost
Nič ni preveč, da le pripravno. Brez milosti je moške kaznovati.
To je svojat izprijena, ki ni ji nikdar prevelikih muk!
Pa zlasti oni tolsti glupla, ki nas rad zapeljal bi! Ha, ha!
To ga izplačam. A če dospe, kako besede naj obračam?
Kako se vedem? — Stoj! Tako mu dém!
Prešestnik! Kaj pač lazite za zvesto žensko sem skrivaj?
Zakaj? Zakaj? Prešestnik!
Prevelik je sicer vaš greh, prav res,
in srd zaslužite in smeh.

Resnično, srd in smeh!
Toda, srce mi je slabó,
vi tožite tako bridkó, —
ta vzdih in prošnja ta
zveni mi kar na dno srcá.
In zdajci nagnem stidno obraz:
„Moj vitez, oh, saj ljubim vas!“
Verjel mi bode! Ta laž! Kar sama
sem si všeč.
Sicer bo to predrzna reč,
a v šali laž mi nič ne škodi,
ne, laž ne prinese škode!

Radost in šala
dušo nam greje,
šale ne šteje
v greh nam nihčé.

Kaj če za šalo,
lažemo malo,
da le zvestoba nam v srcu je še!
Nič naj ne dela, več mi skrbi,
ženska vesela
vse sama stori!

8. Mehurčki.

Župančič: „Ciciban“.

Cicibanus,
on je danes Coprianus.
Coper, coper, hudi čar,
vsakemu iz lonca dar!
Najprej solnce! Komu solnce?
Solnce Bogu,
iz njegovih zlatih rok
sije slava vseokrog.

Potlej luno! Komu luno?
Luno mami!
Vsako noč bedi za nas,
z luno bo ji krajši čas.

Tretje — zemlja! — Komu zemljo?
Zemljo očki!
Preoral jo bo, sejal,
bo pogače nam dajal.

9. Ptiček v gozdu.

Vesel korakam skozi gozd,
zelen gozd.
V gozdu čarobno je,
meni dozdeva se,
da ptiček sem v gaju.
Čiv, čiv, čiv, čivči dri,
tak spev se moj glasi!

Vesel korakam skozi gozd,
zelen gozd.
Srna boječa ti,
mir se ti ne kali,
saj ptiček sem v gaju.
Čiv, čiv, čiv, čivči dri
tak spev se moj glasi!

Vesel korakam skozi gozd,
zelen gozd.
Lovec po gozdu gre,
začudeno me zre;
saj ptiček sem gaju!
Čiv, čiv, čiv, čivči dri
tak spev se moj glasi!

10. Arija Octavia iz opere „Don Juan“.

Pojdite tolažite,
le pojdite da žalost vtolažite;
žalost preženite,
ustavite ji solze.

S krvjo maščevati hočem
tvoje vse bolesti,
s tem mečem ga usmrtim
umrje zlobnež naj.

11. Romanca Radamesa iz opere „Aida“.

O, da sam ja vodja,
da bi moj san posto činom.
Cielu četu hrabrih ljudi
u boj da vodim,
pa da čest i slavu uberim svu;
i k tebi tad Aida,
da slavan tad se vratim,
kažem, da Tva je čast,
za te se borah.

Krasna Aido
čedo nebesa,
dražestni cviete
divotom koj sjaš.
Ti jesí kraljica
mojih svih misli,
ti uzor koji
zaujet me znaš.

O, da te i kad
domu tom vratim,
gdje blag je zrak
divno nebo sja! Ah!
Bih te ovenčo
tad vjencem zlatim
i pri stol tebi
zagradio bih.

